

Jure Matković
51216 Viškovo
Viškovo 41, OIB 77997550993
stečajni upravitelj

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
putem TRGOVAČKOG SUDA U RIJECI
Posl. br. 14 St-269/2014

Predmet: žalba protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem
St-269/2014-209 od 11. listopada 2024. godine (predlaže se dopuna rješenja).
Razlog: nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Rješenjem od 11. listopada 2024. godine pod poslovnim brojem St-269/2014-209 je Trgovački sud u Rijeci (dalje Sud) odredio diobu kupovnine za nekretninu stečajnog dužnika upisanu u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci, opisanu kao trosobni stan br. 5. na trećem katu, ulaz 1, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, blagovaonice, kupaonice, nužnika, hodnika, ukupne površine 96,56 m², koji se nalazi na k.č.br. 838 kuća i dvorište, suvlasnički dio 509/10000, etažno vlasništvo E-12, upisan u z.k.ul.br. 1156, k.o. Rijeka, na adresi Rijeka, Trg Republike Hrvatske 2, postupajući pri tome prema uputama iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 28. kolovoza 2024. poslovni broj PŽ-3040/2024-2 (dalje VTS, PŽ-3040/2024-2), a kojim rješenjem je žalba stečajnog upravitelja na visinu njemu od strane Suda određene nagrade (u visini od 3.289,43 eura) ocijenjena kao osnovana.

U točki 2. pobijanog rješenja o diobi kupovnine Sud je, između ostalog, naveo:

„Za preostali dio kupovnine u iznosu od 897.850,00 kn određeno je da će se uplatiti (prenijeti) na prolazni depozit Trgovačkog suda u Rijeci. Uz primjenu fiksnog tečaja konverzije 7,53450, navedeni iznos od 897.850,00 kn predstavlja 119.165,17 eura“,

referirajući se na rješenje Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba Delnice u ovršnom postupku na nekretnini dužnika na kojoj postoji razlučno pravo (poslovni prostor u Rijeci, Trg Republike 2) poslovni broj Ovr-3428/2017-86 od 31. kolovoza 2022. godine kojim je taj općinski sud namirio troškove postupka ovrhovoditeljima (iz kupovnine od 911.800,00 HRK), a preostali novac (897.850,00 HRK/119.165,17 eura) je predao stečajnom sucu radi namirenja razlučnih vjerovnika, navodeći kao razlog za predaju preostalog iznosa stečajnom sucu slijedeće:

„Odredba čl. 164.a st. 1. SZ/96 predstavlja lex specialis u odnosu na navedene odredbe OZ-a koje se odnose na namirenje, slijedom čega je bilo potrebno utvrditi ukupne troškove postupka te odrediti namirenje istih, a u pogledu preostalog dijela kupovnine istu proslijediti Trgovačkom sudu u Rijeci pred kojim se vodi stečajni postupak. Sukladno prednjem, ovrhovoditelji i založni vjerovnici ne ostvaruju pravo na namirenje svojih tražbina u ovom postupku.“

U točki 4. pobijanog rješenja Sud je naveo:

„Stečajni upravitelj je obračunao i kod diobe predmetne kupovnine zatražio trošak unovčenja. Međutim, u situaciji kada je ovršni sud donio rješenje o ovrsi, proveo zabilježbu ovrhe u zemljišnoj knjizi, odredio vrijednost nekretnine koja se prodaje, donio zaključak o prodaji, odredio uvjete prodaje, odredio visinu jamčevine, donio rješenje o dosudi, odredio brisanje tereta i prava na nekretnini koja je bila prodana u ovršnom postupku, donio zaključak o predaji nekretnine, nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku.“

Dakle, iako je Sud postupio postupao sukladno rješenju VTS-a, Pž-3040/2024-2 od 28. kolovoza 2024., kojim rješenjem je usvojena žalba stečajnog upravitelja na visinu određene mu nagrade, radi zadovoljenja forme, kao razlog za ovu žalbu navodi se nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Naime, diobom preostale kupovnine isključivo (dvama) razlučnim vjerovnicima u ukupnom preostalom iznosu od 119.165,17 eura bez terećenja kupovnine bilo kakvim troškovima u stečajnom postupku vezanim za predmet ovrhe, iscrpile bi se mogućnosti podmirenja bilo kakvih dospjelih ili predvidivih obveza stečajne mase (na računu dužnika nema sredstava tj. isti je blokiran zbog nepodmirenih komunalnih usluga i stambene pričuve, a koje se isključivo odnose na nekretninu prodanu u ovršnom postupku) pa tako i (bilo kakve) nagrade stečajnom upravitelju iz sredstava koja su ostvarena unovčenjem imovine stečajnog dužnika, pri čemu je rješenjem VTS-a, Pž-3040/2024-2 od 28. kolovoza 2024. stečajnom upravitelju usvojena kao osnovana njegova žalba na visinu nagrade za rad od 2015. do 2024. godine (blizu devet godina) od 3.289,43 eura u bruto iznosu (neto iznos 2.368,39 eura).

U točki 8. rješenja VTS-a, Pž-3040/2024-2 od 28.08.2024 (pored ostalog) navodi se:

„Prvostupanjski sud će u rješenju o namirenju odnosno diobi kupovnine, kojeg je već bio dužan donijeti, voditi računa o rezultatu održanog ročišta za diobu i odgovarajućim propisima glede rasporeda na razlučnog vjerovnika, **troškove i drugo.**“

a u točki 7.2. rješenja VTS-a, Pž-3040/2024-2 od 28.08.2024 (pored ostalog) navodi se:

„Napominje se kako Vrhovni sud Republike Hrvatske niti sudska praksa nisu izričito odredili ulazi li vrijednost imovine prodane izvan stečajnog postupka u vrijednost stečajne mase kod određivanja nagrade stečajnom upravitelju, odnosno ako ulazi, kako se ocjenjuju radnje stečajnog upravitelja koje je eventualno poduzeo s tim u vezi.“,

S obzirom na odredbe čl. 94. Stečajnog zakona, NN 71/15, 104/17 i 36/22, u kojem se navodi:

- „(1) Stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova.
- (2) Nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima
- (3) Naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnoga upravitelja.
- (6) Ako u stečajnom postupku nema sredstava za nagradu i naknadu troškova stečajnog upravitelja, nagrada i naknada troškova isplatit će se iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnoga postupka.“,

stečajni upravitelj predlaže da Sud dopuni točku 4. pobijanog rješenja tekstem odnosno novim pasusom kako slijedi:

„S obzirom na odredbe čl. 94. stavak 1. i 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17 i 36/22) da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad, nagrada stečajnom upravitelju odrediti će se rješenjem primjenom odredbe čl. 5. i 7. Uredbe Vlade Republike Hrvatske o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 105/15), uz

isplatu nagrade iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka s obzirom da na računu stečajnog dužnika nema sredstava odnosno račun stečajnog dužnika je u blokadi, s time da će se nagrada obračunati uzimajući u obzir ukupno unovčenu stečajnu masu dužnika i ukupan obujam i složenost obavljenih poslova stečajnog upravitelja, a sve prema podacima navedenim u obrazloženju ovosudnog rješenja poslovni broj 14 St-269/2014-194 od 4. travnja 2024. godine. “

Stoga stečajni upravitelj predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji ovu žalbu te uputi prvostupanjski sud na dopunu točke 4. pobijanog rješenja, a kako je gore predloženo.

Obrazloženje:

U rješenju o otvaranju stečajnog postupka od 16. prosinca 2014. godine (na prijedlog jednog od zaposlenika) navedeno je da je imovina stečajnog dužnika dovoljna za pokriće troškova stečajnog postupka (predmeti stečajne mase - prilog) i to upravo imovina, kao nesporna, koja je bila predmetom ovršnih postupaka pokrenutih prije otvaranja stečajnog postupka, iz čega nedvojbeno proizlazi da ta imovina predstavlja stečajnu masu stečajnog dužnika, a koja sada, nakon prodaje, predstavlja unovčenu stečajnu masu stečajnog dužnika.

U Uredbi Vlade Republike Hrvatske, NN 105/15, kojom se utvrđuju kriteriji i način obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima (dalje Uredba) u članku 7. stavak 1. Uredbe navodi se: „Nagrada stečajnom upravitelju s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase obračunava se primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima.“, uz prikaz tablice u stavku 2. članka 7. Uredbe.

Dakle, Uredba govori o vrijednosti unovčene stečajne mase bez da razlikuje unovčenu stečajnu masu u stečajnom odnosno ovršnom postupku, dakle govori o unovčenoj stečajnoj masi u vrijeme trajanja stečajnog postupka dok se u čl. 5. Uredbe (stavak 1.) navodi: „Sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase“.

Dakle, Uredba govori o obujmu i složenosti poslova, bez da razlikuje poslove stečajnog upravitelja vezane za unovčavanje stečajne mase u ili izvan stečajnog postupka, ostavljajući dakle, stečajnom sucu da ocijeni obujam i složenost sveukupno obavljenih poslova. Ovdje se, kao na ogledni primjerak iz sudske prakse, ukazuje na rješenje stečajnog suca Trgovačkog suda u Rijeci od 27. travnja 2022. godine, poslovni broj 7 St-953/2016-150 kojim je sudac (pored nagrade s osnove vrijednosti ukupno unovčene stečajne mase kako u stečajnom tako i ovršnom postupku) ocijenio obujam poslova stečajnog upravitelja obavljenih kako prilikom unovčavanja imovine u stečajnom tako i u ovršnom postupku, navodeći: „Stoga je uzimajući u obzir obujam i složenost poslova te sudjelovanje u niz postupaka koji su se vodili izvan samog stečajnog postupka, valjalo temeljem odredbe članka 94. stavak 2. SZ-a odrediti nagradu stečajnom upravitelju kao pod točkom I. izreke ovog rješenja.“

Jednako tako, dugi niz godina su stečajni suci u Republici Hrvatskoj kao osnovicu za nagradu stečajnim upraviteljima uzimali/uzimaju vrijednost ukupno unovčene stečajne mase (primjenjujući čl. 7. Uredbe Vlade RH, NN 105/15), unovčene tražbine i drugo, i to u i izvan stečajnog postupka, uz (od prije nekoliko godina) moguću korekciju visine nagrade ovisno o obujmu i složenosti obavljenih poslova.

Postupanje prema stečajnom upravitelju u predmetnom stečajnom postupku na način koji bi odstupio od uobičajene dugogodišnje prakse stečajnih sudova prilikom određivanja nagrade stečajnom upravitelju primjenom zakonske odredbe čl. 94. st. 1. i 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 107/17 i 36/22), predstavljalo bi njegovu drastičnu diskriminaciju kroz značajno materijalno oštećenje u odnosu na desetine drugih kolega stečajnih upravitelja koji su pravično nagrađivani za svoj rad, i to bez njegove krivnje/odgovornosti odnosno zbog činjenice da se imovina kao stečajna masa ovog stečajnog dužnika (i to slobodna od osoba i stvari!) prodavala u ovršnom postupku usporedno s otvorenim stečajnim postupkom od 2015. a posebno od 2016. godine kada je stečajni upravitelj zauzeo „energičniji“ stav kako putem slanja brojnih pismenih požurnica (tako i putem osobnih službenih kontakata) naglašavajući da je u tijeku stečajni postupak (kao hitan) nad takvom imovinom, no nažalost tek nakon proteka pet (!) godina od početka takvih požurivanja, je tijekom 2022. godine unovčavanje takve imovine u ovršnom postupku, a u okviru predmetnog stečajnog postupka, dovršeno.

Stečajni upravitelj vjeruje da je Zakonom o izmjenama i dopunama stečajnog zakona (NN 36/22) kroz odredbu da su ovršni sudovi dužni s danom 31. ožujkom 2022. godine prekinuti ovršne postupke u kojima nije doneseno rješenje o namirenju, te iste prepustiti sudovima koji vode stečajne postupke, ciljano upravo na dokidanje ekstremne sporosti ovršnih sudova u vrijeme dok istovremeno traju stečajni postupci nad takvom imovinom (ne ulazeći ovdje u razloge za takvu sporost u djelovanju) pri čemu bi ovaj „slučaj“ sporog unovčavanja (zadnje) imovine stečajnog dužnika mogao poslužiti kao ogledni primjer.

Zaključno,

stečajni upravitelj, iako ostaje u cijelosti kod svojih stavova navedenih u Obrazloženju svoje žalbe Visokom trgovačkom sudu RH protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem 14 St-269/2014-201 od 19. lipnja 2024. godine, vezano za primjenu pravnog shvaćanja Vrhovnog suda republike Hrvatske poslovni br. Rev-895/2020 od 8. rujna 2020. godine koje je po njemu u suprotnosti s prethodnim i do danas neizmijenjenim pravnim shvaćanjima Visokog trgovačkog suda RH, i s po Vrhovnom sudu RH objavljenom sudskom praksom, a i s odredbama stečajnog zakona, ovim putem predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da se prihvati njegov gornji prijedlog, te izbjegne situacija u kojoj bi se njegov dugogodišnji rad u predmetnom stečajnom postupku sveo na praktički potpuno obezvređivanje odnosno na stav da je stečajni upravitelj sve mnogobrojne radnje vezane upravo za unovčavanje imovine stečajnog dužnika u ovršnim postupcima obavljao na volonterskoj osnovi i o svom vlastitom trošku, a što bi bez sumnje bilo u suprotnosti ne samo s odredbama stečajnog zakona, već i u suprotnosti s ustavnim pravima, a i stavovima Europskog suda za ljudska prava. Od namjere traženja deblokade računa stečajnog dužnika dostavom Financijskoj agenciji (odnosno komunalnim društvima i predstavniku suvlasnika zgrade) pravnog shvaćanja Vrhovnog suda RH iz kojeg proizlazi da takvi troškovi nisu nastali (ili nisu mogli nastati odnosno teretiti stečajni račun u stečajnom postupku) s obzirom da se dotični stambeni prostor unovčava(o) u ovršnom postupku, je stečajni upravitelj odustao.

U Viškovu, 25. listopada 2024. godine.

S poštovanjem,

Jure Matković
stečajni upravitelj

Prilozi:

- Popis predmeta stečajne mase od 06.02.2015.
- Očevidnik Financijske agencije od 23.10.2024.